

Kwenda IV

1872

Okólnik

do WW. Duchowieństwa diecezjalnego.

L. 23

Prez:

Obowiązek wierności i czi ku panującemu Monarsze, nakazuje Nam podzielać boleści także, któremi Pan Bóg Namazańca swego nawiedzić postanowił. W synowskie serce Najjaśniejszego Cesarza Naszego i Króla Apostolskiego, uderzył straszny cios, o którym Was WW. Bracia i Synowie Nasi zapewne doszła wiadomość. Na dniu bowiem 28. Maja, zabrała śmierć Matkę Najjaśniejszego Pana, Najdostojniejszą Arcyksiężnę Zofię, i pogrzyła w smutku najjaśniejszy dom panujący i ludy wierne Koronie i tronowi. Słuszna więc, żebyśmy modlitwą za spokój duszy ś. p. Najdostojniejszej Matki Cesarskiej, okazali współczucie nasze dla Naszego Monarchy, który z Bożej łaski jest postanowiony nad nami Panem i Ojcem. Dnia 2. Czerwca jako w dzień pogrzebu Najdostojniejszej zmarłej, odprawiliśmy w katedralnym kościele naszym uroczyste nabożeństwo pontyfikalne za duszę tej wiernej Córki Kościoła świętego. Przetozwzywamy i Was WW. Bracia najuprzejmiej, abyście za otrzymaniem niniejszej odezwy, w pierwszy dzień wolny odprawili żałobną Mszę św. z konduktem za duszę ś. p. Zofii, zapowiedziawszy poprzednio z ambony dzień ku temu obrany.

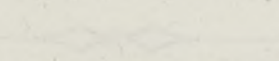
Dan w Przemyślu 3. Czerwca 1872.

Maciej

Biskup.

Okólnik

do W.W. Buchowieckich dyrektorów

M. A. C. I. J.